

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 563/2531

พนักงานอัยการ กรมอัยการโจทก์ นาย ณรงค์ศักดิ์ ปุจฉากาญจน์จำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.อ. มาตรา 343, พ.ร.บ.มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2514 มาตรา 48, ป.อ. มาตรา 341, ป.อ. มาตรา 385, ป.อ. มาตรา 91, พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526 มาตรา 4, ป.อ. มาตรา 345, พ.ร.บ.แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526 มาตรา 4

ย่อ / หลักกฎหมาย

จำเลยโฆษณาหลอกลวงนักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเพื่อขายข้อสอบที่จำเลยเขียนขึ้นเอง เพื่อให้ให้นักศึกษาที่ซื้อข้อสอบจากจำเลยหลงเชื่อว่าเป็นข้อสอบจริงที่จะออกสอบ การกระทำของจำเลยไม่เป็นการหลอกลวงประชาชนทั่วไป จำเลยจึงไม่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 คงมีความผิดตามมาตรา 341 เท่านั้นจำเลยกำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง คณะนิติศาสตร์ยังไม่สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรี จำเลยย่อมไม่มีสิทธิที่จะสวมครุยวิทยฐานะ เพื่อแสดงให้ผู้พบเห็นเชื่อว่าจำเลยสำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีคณะนิติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงแล้ว การที่จำเลยสวมเสื้อครุยปริญญาตรีคณะนิติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงถ่ายภาพแล้วนำภาพถ่ายดังกล่าวมาตั้งไว้บนโต๊ะที่จำเลยขายข้อสอบ จึงเป็นความผิดตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2514 มาตรา 48.

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341, 343, 385, 91 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526 มาตรา 4 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2514 มาตรา 48 และให้นับโทษจำเลยต่อจากโทษในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ 5505/2526 ของศาลชั้นต้น และริบของกลาง จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343, 345, 91 พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ 6) พ.ศ. 2526 มาตรา 4 พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2514 มาตรา 48 เรียงกระทงลงโทษโดยลงโทษฐานฉ้อโกงประชาชน ตามมาตรา 343 จำคุก 4 ปี ลงโทษฐานใช้ครุยวิทยฐานะปริญญาโดยไม่มีสิทธิตาม มาตรา 48 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2514 จำคุก 6 เดือนลงโทษฐาน กีดขวางทางสาธารณะโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 385 ปรับ 500 บาท ไม่ชำระค่าปรับ จัดการตามมาตรา 29, 30 จำเลยอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า ให้ยกฟ้องโจทก์ข้อหาฐานฉ้อโกงประชาชนและฐานใช้ครุยวิทยฐานะของมหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยไม่มีสิทธิ ของกลางทั้งหมดคืนจำเลย นอกจากที่แก้ให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ปัญหาว่าจำเลยกระทำผิดฐานฉ้อโกงประชาชนและใช้ครุยวิทยฐานะปริญญาตรีนิติศาสตร์บัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยไม่มีสิทธิจะใช้หรือไม่นั้น โจทก์มีนางสาวมิตตาศรีพ้อ เบิกความว่า พบจำเลยอยู่ที่หน้ามหาวิทยาลัยรามคำแหงกำลังขายข้อสอบซึ่งเป็นข้อสอบคณะนิติศาสตร์ จำเลยบอกพยานว่าเป็นข้อสอบที่ได้มาจากรุ่นน้องที่ทำงานอยู่กับมหาวิทยาลัยรามคำแหงจำเลยมีกระเป๋าหนังวางไว้บนโต๊ะ 1 ใบ เห็นมีรูปถ่ายของจำเลยสอดอยู่ที่กระเป๋าดูเหมือนรูปถ่ายของจำเลยสวมเสื้อครุยปริญญาตรีนิติศาสตร์บัณฑิตของ

มหาวิทยาลัยรามคำแหง นายวิชัยวงศ์ทอง ลูกจ้างของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเบิกความว่า ขณะที่ช่วยเจ้าพนักงานตำรวจดูแลรักษาความสงบเรียบร้อยภายในมหาวิทยาลัยเพื่อนร่วมงานมาบอกว่ามีคนขายข้อสอบอยู่หน้ามหาวิทยาลัยพยานไปที่บริเวณหน้ามหาวิทยาลัยเห็นจำเลยกำลังขายข้อสอบชุดวิชา แอลเอ 331 กับแอลเอ 408 จำเลยพูดประกาศโฆษณาว่าเป็นข้อสอบที่จะออกสอบในภาค 2 แน่นนอน พลตำรวจสุรรัตน์ ศรีเรืองกับพลตำรวจสมเกียรติ ผ่องเกศ เบิกความว่า ร้อยตำรวจโทสุทธินาท สูดยอดสั่งให้ไปสังเกตการณ์หน้ามหาวิทยาลัยรามคำแหงเพราะอาจารย์ชูศักดิ์แจ้งว่ามีคนขายข้อสอบอ้างว่าเป็นข้อสอบที่จะใช้ออกสอบในภาค 2 ของปี พ.ศ. 2525 (น่าจะเป็น 2526) พยานทั้งสองไปพบจำเลยโฆษณาขายข้อสอบอยู่ 2 วิชา จำเลยว่าข้อสอบที่ขายนั้นจำเลยได้มาจากอาจารย์ซึ่งอยู่ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงนี้ เป็นข้อสอบที่จะออกสอบในภาค 2 ไม่กี่วันข้างหน้านั้น พยานซื้อข้อสอบมาคนละ 1 ชุด ระหว่างสังเกตการณ์อยู่นักศึกษาซื้อข้อสอบจากจำเลย 3 - 4 รายแล้ว และเห็นภาพถ่ายของจำเลยในชุดสวมเสื้อครุยติดอยู่ที่กระเป๋าวางอยู่บนโต๊ะร้อยตำรวจโทสุทธินาท สูดยอด และนายชูศักดิ์ ศิรินิล ก็เบิกความว่า นายชูศักดิ์เป็นรองอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง และสอนวิชากฎหมายด้วย มีนักศึกษามาแจ้งนายชูศักดิ์ว่าข้อสอบวิชาประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา 1 หรือแอลเอ 331 รั่วเสียแล้ว มีคนเอาไปประกาศจำหน่ายอยู่หน้ามหาวิทยาลัย นายชูศักดิ์จึงให้นายวิชัยกับพวกไปสังเกตการณ์ประมาณ 10 นาที นายวิชัยกับพวกมารายงานว่ามีผู้จำหน่ายข้อสอบวิชาดังกล่าวจริง นายชูศักดิ์จึงร้องเรียนต่อร้อยตำรวจโทสุทธินาทว่ามีบุคคลจำหน่ายข้อสอบ ซึ่งจะใช้สอบในปีการศึกษา 2526 ภาค 2 เห็นว่าพยานโจทก์ส่วนมากไม่มีสาเหตุโกรธเคืองกับจำเลยจึงน่าจะเชื่อว่าพยานโจทก์เบิกความตามความจริง โดยเฉพาะนางสาวมิตตาซึ่งช่วยจำเลยขายข้อสอบด้วย ก็เบิกความไว้อย่างชัดเจนว่าจำเลยบอกว่าเป็นข้อสอบที่ได้มาจากรุ่นน้อง จำเลยไม่ได้บอกว่าเป็นเอกสารหรือคำถามที่เคยออกเป็นข้อสอบมาก่อนดังที่จำเลยเบิกความ และเอกสารหมาย จ.1 กับ จ.2 ที่จำเลยรับว่าจำเลยเขียนและเจ้าพนักงานตำรวจยึดจากจำเลยก็มีลักษณะเป็นคำถามคล้ายข้อสอบ โดยเฉพาะเอกสารหมาย จ.2 ยังเขียนไว้ที่หัวกระดาษว่าข้อสอบประจำปี 2526 ภาค 2 มีการเปลี่ยนแนวคำถามนิดหน่อยโดยจำเลยเขียนด้วยลายมือของจำเลยเองเพื่อให้นักศึกษาซื้อข้อสอบจากจำเลยหลงเชื่อว่าเป็นข้อสอบจริงที่จำเลยได้มาจากรุ่นน้องดังที่จำเลยบอกนางสาวมิตตา แม้นายปิ่น ดีปานแก้ว พยานโจทก์อีกปากหนึ่งจะเบิกความว่า ขณะที่ไปซื้อข้อสอบตามที่นายวิชัยให้ไปซื้อ จำเลยไม่ได้โฆษณาขายข้อสอบดังกล่าว แต่พยานปากนี้ก็ไปพบจำเลยคนละเวลากับนายวิชัย จึงไม่เป็นการหักล้างพยานอื่นของโจทก์ ข้อเท็จจริงจากพยานหลักฐานของโจทก์สอดคล้องต้องกันฟังได้แน่ชัดว่าจำเลยโฆษณาหลอกลวงแก่นักศึกษาของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเพื่อขายข้อสอบที่จำเลยเขียนขึ้นเองว่าเป็นข้อสอบที่จะออกสอบในภาค 2 ของปีการศึกษา 2526 แต่การกระทำของจำเลยไม่เป็นการหลอกลวงประชาชนทั่วไป จำเลยจึงไม่มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 343 คงมีความผิดตามมาตรา 341 เท่านั้น และภาพถ่ายหมาย จ.3 ที่จำเลยเบิกความรับว่าเป็นภาพถ่ายของจำเลยใส่ครุยปริญญาตรีของมหาวิทยาลัยรามคำแหงจำเลยก็เบิกความรับว่า จำเลยศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหงคณะนิติศาสตร์แสดงว่า จำเลยยังไม่สำเร็จการศึกษาชั้นปริญญาตรีจำเลยจึงไม่มีสิทธิที่จะสวมครุยวิทยฐานะเพื่อแสดงให้เห็นแก่ผู้พบเห็นเชื่อว่าจำเลยสำเร็จปริญญาตรีคณะนิติศาสตร์ของมหาวิทยาลัยรามคำแหงแล้ว พยานจำเลยไม่พอหักล้างพยานโจทก์ได้ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้นบางส่วน พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 341 จำคุก 1 ปี ตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2514 มาตรา 48 จำคุก 6

เดือน เมื่อรวมโทษทุกกระทงแล้ว จำคุก 1 ปี 6 เดือน และปรับ 500 บาท ของกลางริบ นอกจากนี้
แก้คงให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์.

องค์คณะ

สุนทร จันทระศักดิ์ · สมศักดิ์ เกิดลาภผล · เจริญ นิลเอสงฆ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/563/2531>